

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky, soudkyně JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **M. Z.**, zast. JUDr. Martinem Machačem, advokátem se sídlem náměstí Svobody 702/9, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, ve věci žaloby proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 13. 9. 2019, č. j. MV-101078-4/SO-2019, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 10. 2021, č. j. 5 Ad 17/2019-45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský soud v Praze (dále „městský soud“) zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) žalobu proti rozhodnutí žalovaného označenému v záhlaví (dále jen „rozhodnutí žalovaného“), jímž byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky (dále „prvostupňový správní orgán“) ze dne 26. 6. 2019, č. j. MV-74623-6/OBP-2019 (dále „rozhodnutí Ministerstva vnitra“), kterým bylo podle § 5 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 4 odst. 1 písm. d) a 4c zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii (dále „zákon o obecní policii“), rozhodnuto o odnětí osvědčení o odborné způsobilosti žalobce z důvodu ztráty zdravotní způsobilosti. Žalobce vykonával práci strážníka městské policie. Utrpěl pracovní úraz spočívající ve zranění pravého ramene s dlouhodobými následky.

[2] Před krajským soudem žalobce zejména namítal nesprávné posouzení věci správními orgány. Nesouhlasil se závěrem lékařského posudku ze dne 4. 12. 2018 o ztrátě zdravotní způsobilosti k výkonu práce a nepovažoval předmětný lékařský posudek za úplný a přesvědčivý.

[3] Městský soud se v napadeném rozsudku ztotožnil s názorem žalovaného a dospěl k tomu, že lékařský posudek ze dne 4. 12. 2018 je po formální stránce i obsahové stránce souladný s příslušnými právními předpisy. Nedůvodnou a účelovou městský soud shledal i námitku žalobce, že jeho zdravotní stav byl v lékařském posudku ze dne 4. 12. 2018 posuzován k široce vymezenému druhu výkonu práce. Žalobce totiž nijak nerozporoval dříve provedené lékařské posudky ze dne 30. 4. 2018 a 24. 10. 2018, naopak oba považoval za správné. Podle městského soudu nebyl v lékařském posudku uvedený druh práce „*strážník městské policie Brno, v přímém výkonu služby, pochůzková a pořádková činnost, zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku – výkon práce se služební zbraní*“ vymezen neurčitě, vágně či slovy žalobce příliš široce.

[4] Za nepřiléhavý měl městský soud odkaz žalobce na judikaturu Nejvyššího správního soudu. V odkazovaném případě se soudy zabývaly přezkumem lékařského posudku dle zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále „zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů“), a v tomto režimu jsou kladeny přísnější požadavky na vyhotovení lékařského posudku. Proto nelze aplikovat nastolený názor i na tento případ.

II. Kasační stížnost žalobce a vyjádření žalovaného

[5] Žalobce (dále „stěžovatel“) brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., požaduje jej zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení městskému soudu.

[6] Stěžovatel namítá především nesprávné právní posouzení lékařského posudku ze dne 4. 12. 2018 žalovaným, které představuje stěžejní materiál pro posouzení předmětné věci. Stěžovatel trvá na tom, že lékařský posudek nespĺňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti a že je třeba aplikovat právní závěry plynoucí z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 Ads 19/2013-35. Lékařský posudek má obsahovat odůvodnění v rozsahu a kvalitě, jakou vyžaduje uvedená judikatura. To platí tím spíše, pokud má být lékařský posudek zásadním podkladem pro odnětí osvědčení o odborné způsobilosti.

[7] Dle stěžovatele odůvodnění městského soudu k nemožnosti aplikace uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu postrádá smysl. Nelze totiž v jedné správní věci klást důraz na znalecký posudek a nastavit vysoké nároky a v druhé skutkově zásadně zcela shodné věci klást důraz menší a mít minimální nároky, a to i přes to, že se dopadající právní úprava liší.

[8] Dále je stěžovatel přesvědčen, že měl být shledán zdravotně způsobilým. K závěru o jeho zdravotní nezpůsobilosti by musela být zjištěna alespoň jedna ze skutečností vymezených přílohou č. 3 k vyhlášce č. 444/2008 Sb., o zdravotní způsobilosti uchazeče o

pokračování

zaměstnání strážníka, čekatele a strážníka obecní policie (dále „vyhláška o zdravotní způsobilosti“). K tomu však nedošlo (kategorizace onemocnění není uvedena v lékařském posudku). Lékařský posudek představuje stěžejní materiál pro posouzení pracovní způsobilosti a ovlivní případné odnětí osvědčení o odborné způsobilosti. I z toho důvodu je nezbytné, aby splňoval zákonné náležitosti, podával úplný zdravotní stav stěžovatele a stanovil důvody pozbytí pracovní způsobilosti pro výkon práce strážníka spolu s řádným odůvodněním (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2018, č. j. 6 As 299/2017-37). Tento rozsudek lze opět uplatnit na věc stěžovatele.

[9] Stěžovatel namítá i vadu řízení, kterou shledal ve skutkové podstatě, z níž prvostupňový správní orgán i žalovaný vycházeli a která nemá oporu ve spisovém materiálu.

[10] Namítá i nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Napadený rozsudek byl vydán na základě nepřezkoumatelného znaleckého posudku, a tak trpí v celém rozsahu vadou nepřezkoumatelnosti, neboť uvedený lékařský posudek byl hlavním podkladem pro rozhodnutí.

[11] Na závěr stěžovatel upozornil Nejvyšší správní soud na nutnost podání výkladu k možnosti stanovení podmínky ve vztahu ke zdravotní způsobilosti, jak to umožňuje vyhláška o zdravotní způsobilosti. Soud musí posoudit, zda je správný výklad správního orgánu, že strážník musí být vždy zcela 100 % zdravý, nehledě na to, zda vykonává např. administrativní činnost bez přímého výkonu služby.

[12] Žalovaný ve vyjádření tvrdí, že stížní námitky jsou v zásadě totožné s námitkami uplatněnými stěžovatelem již v rozkladu. Opakovaně vznesené námitky vypořádal ministr vnitra již v rozhodnutí žalovaného.

[13] Dále uvádí, že žalovaný ani prvostupňový správní orgán nejsou orgány oprávněné posuzovat zdravotní stav a při formulaci závěrů, zda stěžovatel splňuje, či nesplňuje podmínky pro výkon zaměstnání strážníka obecní policie, se vychází pouze ze závěrů, které vyplývají z lékařského posudku. Z daného lékařského posudku plyne, že stěžovatel dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost k výkonu zaměstnání strážníka. S ohledem na to neměli prvostupňový správní orgán ani žalovaný jinou možnost než pro nezpůsobilost osvědčení odejmout, jak jim ukládá zákon.

[14] K tomu podal stěžovatel repliku, že vyjádření žalovaného neobsahuje nic argumentačně významného a jako takové nemění ničeho na tom, že podaná kasační stížnost je důvodná. Upozorňuje, že napadeným rozhodnutím byl zbaven možnosti nadále pracovat jako strážník. Tento stav je opřen o posudek, který je nepřezkoumatelný. Stěžovatel se přitom předepsaným způsobem bránil, nicméně žádným z opravných prostředků nedosáhl odstranění protiprávního stavu. Stěžovatel míní, že přezkoumatelnost lékařského posudku o jeho zdravotním stavu není formalitou, neboť posudek má pro něho významné právní následky. Je jedním z fundamentálních předpokladů fungování demokratického státu, aby vydaná rozhodnutí byla řádně odůvodněna a byla přezkoumatelná. Tento požadavek však napadené rozhodnutí nespĺňuje, neboť je vydáno na základě lékařského posudku, jehož závěry nelze ověřit.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[15] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti, a přitom neshledal vady uvedené v odstavci 4, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[16] Kasační stížnost **není důvodná**.

[17] Stěžejní námitkou stěžovatele je po celou dobu řízení nepřezkoumatelnost lékařského posudku, který byl jedním z hlavních podkladů pro odnětí osvědčení stěžovateli dle § 5 odst. 1 písm. c) zákona o obecní policii.

[18] Předně se Nejvyšší správní soud vypořádá s námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Stěžovatel má za to, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný, neboť jeho závěry jsou postaveny na lékařském posudku ze dne 4. 12. 2018, který není dle stěžovatele úplný, přesvědčivý a nevypořádal se se všemi rozhodnými skutečnostmi, a vzhledem k tomu je nepřezkoumatelný.

[19] Nejvyšší správní soud rozlišuje nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů a nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost. V daném případě se nejedná o nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, neboť z napadeného rozhodnutí zřetelně vyplývá, proč městský soud považoval námitky stěžovatele za nedůvodné. Městský soud srozumitelně popsal a odůvodnil, v čem konkrétně nesprávnost argumentace stěžovatele spočívá (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44). Napadené rozhodnutí nelze považovat ani za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. Z jeho výroku je patrné, jak městský soud ve věci rozhodl, není vnitřně rozporné a lze jasně rozeznat, co je výrok, co je odůvodnění a kdo jsou účastníci řízení.

[20] Hlavní důvod kasační stížnosti stěžovatel spatřuje v nesprávném posouzení právní otázky městským soudem ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[21] Ze správního spisu plyne, že žalobce se dne 4. 12. 2018 podrobil mimořádné pracovní lékařské prohlídce ve zdravotnickém zařízení, na jejímž základě byl vyhotoven lékařský posudek o zdravotní způsobilosti stěžovatele. V posudku je uvedeno, že stěžovatel je u zaměstnavatele zaměstnán v pracovním poměru, konkretizováno bylo i sjednané místo výkonu práce, režim práce a druh práce „*strážník městské policie, v přímém výkonu služby, pochůzková a pořádková činnost, zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku – výkon práce se služební zbraní*“. Součástí posudku bylo poučení o možnosti podat návrh na jeho přezkum, datum a vlastnoruční podpis vyšetřujícího lékaře opatřený otiskem razítka zdravotnického zařízení.

[22] Stěžovatel podal návrh na přezkum lékařského posudku ze dne 4. 12. 2018, jenž byl zamítnut Krajským úřadem Jihomoravského kraje ze dne 3. 4. 2019, sp. zn. S – JMK 13805/2019 OZ/Skut. V odůvodnění uvedeného rozhodnutí krajského úřadu bylo mimo jiné uvedeno, že stěžovatel utrpěl v roce 2016 pracovní úraz. Rok podstupoval ambulantní léčbu, následně podstoupil operaci zraněného ramene a dlouhodobou rehabilitaci. „*Dle*

pokračování

zprávy z ortopedie ze dne 23. 10. 2018 byla rehabilitace úspěšná, došlo pouze k mírnému oslabení svalové síly. Bylo mu doporučeno zařazení do nepřímého výkonu služby.“ Lékařský posudek spolu s předmětným rozhodnutím krajského úřadu představovaly podklad prvostupňovému správnímu orgánu pro rozhodnutí o osvědčení o odborné způsobilosti. Prvostupňový správní orgán rozhodl o odnětí osvědčení o odborné způsobilosti stěžovatele, což odůvodnil tím, že stěžovatel na základě lékařského posudku ze dne 4. 12. 2018 ztratil zdravotní způsobilost k výkonu zaměstnání strážníka. Dále uvedl, že zdravotní způsobilost je jedním ze základních požadavků, které musí strážník obecní policie splňovat, a její ztráta je důvodem pro odnětí osvědčení podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona o obecní policii.

[23] Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra podal stěžovatel rozklad, jenž byl zamítnut rozhodnutím žalovaného. Žalovaný se v odůvodnění ztotožnil jak se zjištěným skutkový stavem věci, tak s právním posouzením věci prvostupňovým správním orgánem. S ohledem na předložené lékařské zprávy neměl pochyby o stěžovatelově zdravotní indispozici. Dále uvádí, že *„tuto skutečnost pak sám účastník řízení ani nezpochybňuje a naopak ji sám připouští“*. Žalovaný podotýká, že sám stěžovatel připouští, že může vykonávat zaměstnání, ve kterém nebude fyzicky zatěžován. S ohledem na druh vykonávané práce však toto není možné.

[24] Předpoklady pro výkon práce strážníka stanoví § 4 odst. 1 zákona o obecní policii. Mezi nimi je i požadavek zdravotní způsobilosti (§ 4 odst. 1 písm. d) zákona o obecní policii]. Dle § 4c odst. 1 zákona o obecní policii *zdravotní způsobilost posuzuje lékař závodní preventivní péče*. Dle odst. 2 téhož paragrafu *Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou seznam tělesných a duševních vad, nemocí nebo stavů, které vylučují zdravotní způsobilost uchazeče o zaměstnání strážníka, čekatele nebo strážníka pro výkon zaměstnání, obsah a termíny lékařských vyšetření a dobu platnosti posudku o zdravotní způsobilosti*.

[25] Vyhláška o zdravotní způsobilosti vymezuje (v § 4) mimo jiné i mimořádnou prohlídku, kterou podstoupil stěžovatel. Součástí vyhlášky o zdravotní způsobilosti jsou příloha č. 1 Vzor výpisu ze zdravotnické dokumentace, příloha č. 2 Vzor lékařského posudku o zdravotní způsobilosti a příloha č. 3 Tělesné a duševní vady, nemoci nebo stavy, které vylučují zdravotní způsobilost uchazeče o zaměstnání strážníka, čekatele nebo strážníka.

[26] Lékařský posudek ze dne 4. 12. 2018 byl vyhotoven dle přílohy č. 2 vyhlášky o zdravotní způsobilosti. Vzor lékařského posudku o zdravotní způsobilosti obsahuje kolonky pro vymezení osoby, která podstupuje mimořádnou prohlídku, vymezení zaměstnavatele, místo výkonu práce, druh práce, režim práce a v části 2. lékařského posudku pak obsahuje posouzení zdravotní způsobilosti posuzované osoby k výkonu zaměstnání s možnostmi: a) je zdravotně způsobilá osoba k výkonu zaměstnání čekatele strážníka, b) je zdravotně způsobilá k výkonu zaměstnání čekatele, strážníka s podmínkou (za předpokladu), že (...), c) je zdravotně nezpůsobilá k výkonu zaměstnání čekatele, strážníka, d) pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost k výkonu zaměstnání čekatele, strážníka, přičemž zde se nabízejí varianty, že tento závěr je důsledkem pracovního úrazu,

nebo nemoci z povolání, nebo důvod nyní nelze uvést. Na závěr lékařský posudek obsahoval poučení o možnosti využití opravných prostředků.

[27] S argumentem stěžovatele, že lékařský posudek nesplňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti, přičemž je potřeba aplikovat závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 Ads 19/2013-35, se nelze ztotožnit. V kasační stížnosti stěžovatel uvádí, že právní závěry plynoucí z předmětného rozsudku Nejvyššího správního soudu lze aplikovat analogií i na předmětný spor, neboť v případě uvedeného rozsudku šlo o téměř totožnou skutkovou věc. Nejvyšší správní soud se shoduje s odůvodněním městského soudu v bodě [30] napadeného rozsudku. Městský soud popsal odlišnosti právních úprav vyhotovení lékařského posudku v režimu zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů a v režimu zákona o obecní policii. Stěžovatel nenamítá ničeho, co by rozporovalo výklad městského soudu, pouze tvrdí, že se jedná o věci „v zásadě zcela shodné – a to i kdyby právní úprava neobsahovala výslovnou právní úpravu“. Ani s tímto tvrzením však nelze souhlasit. Nejvyšší správní soud míní, že se skutkově nejedná o totožné případy. Odlišnost je výrazná a spočívá v tom, že ve stěžovatelem namítaném případě šlo o příslušníka Policie České republiky v hodnosti poručíka, který podstoupil vyšetření u psychologa v režimu zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů; v nyní řešeném případě jde o strážníka, který podstoupil mimořádnou prohlídku v souladu se zákonem o obecní policii. Výrazná odlišnost spočívá v rozdílné zákonné úpravě, která dopadá na odlišné skutkové případy. Nejvyšší správní soud odkazuje stěžovatele na odůvodnění napadeného rozsudku městského soudu, který se s touto námitkou již vypořádal.

[28] K podpoře svého přesvědčení o neúplnosti a nesrozumitelnosti, a tudíž nepřezkoumatelnosti lékařského posudku ze dne 14. 12. 2018 stěžovatel odkazuje na několik rozsudků Nejvyššího správního soudu. Všechny tyto rozsudky se týkají zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, tedy, jak výše uvedeno, právní úpravy, kterou nelze bez dalšího přenášet na věc stěžovatele.

[29] Stěžovatel navíc průběhu celého řízení opomíjí skutečnost, že mimořádný lékařský posudek ze dne 4. 12. 2018 tvoří celek spolu s rozhodnutím Jihomoravského kraje ze dne 3. 4. 2019, sp. zn. S – JMK 13805/2019 OZ/Skut. Odůvodnění uvedeného rozhodnutí Jihomoravského kraje podává další informace o zdravotní způsobilosti stěžovatele. Nejvyšší správní soud se ztotožnil s odůvodněním rozhodnutí žalovaného a napadeného rozsudku a dospěl k závěru, že lékařský posudek je úplný a srozumitelný a poskytuje jasný závěr o tom, jaký je zdravotní stav stěžovatele pro účely posouzení jeho zdravotní způsobilosti.

[30] Jako nepřijatelnou Nejvyšší správní soud shledal námitku stěžovatele, že lékařský posudek měl správně hodnotit zdravotní způsobilost stěžovatele ve vztahu k druhu práce *strážník*. Na podporu svého tvrzení stěžovatel doložil jako nový důkaz pracovní smlouvu. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. *kasační stížnost není přípustná, opírá-li se (...) o důvody které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jež rozhodnutí má být přezkoumáno, až tak učinit mohl*. Ze žaloby stěžovatele ze dne 8. 11. 2019 neplyne, že by stěžovatel namítal chybné vymezení druhu jím vykonávané práce a doložil pracovní smlouvu. Stěžovatel pouze napadal příliš široké vymezení druhu práce. Řízení ve správním soudnictví stojí na zásadě dispoziční. Bylo na stěžovateli, aby v žalobě jasně vymezil, proti čemu brojí a jaké ochrany

pokračování

se domáhá. Stěžovatel nyní tvrdí, že městský soud i správní orgán „*tedy přehlédl, resp. jako vadu nesprávně neidentifikoval nejen nepřezkoumatelnost posudku a na něj navazujícího rozhodnutí správního orgánu, ale i to, že posudkový lékař zkoumal způsobilost stěžovatele jen k části sjednaného druhu práce*“. Podle stěžovatele měl posudek správně hodnotit zdravotní způsobilost stěžovatele ve vztahu k druhu práce *strážník*. To však stěžovatel mohl uplatnit již v řízení před městským soudem, neboť jak pracovní smlouva, tak posudek mu byly v době podání žaloby známy, takže jejich obsahem (včetně případných rozporů mezi nimi) mohl argumentovat. To však neučinil a nelze to přičítat k tíži městskému soudu.

[31] Městský soud se vypořádal i s námitkou stěžovatelem předložených jiných lékařských zpráv, které měly zpochybnit výsledek lékařského posudku ze dne 14. 12. 2018, a to v bodě [28] napadeného rozsudku. V rozsahu této stížní námítky tak Nejvyšší správní soud odkazuje na odůvodnění v napadeném rozsudku, se kterým se ztotožňuje.

[32] Stěžovatel namítá vady řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Dle něho skutková podstata, z níž správní orgán vycházel v napadeném rozhodnutí, nemá oporu ve spisech, nebo je s nimi v rozporu. Stěžovatel totiž nesouhlasí s tím, že je zdravotně nezpůsobilý k výkonu práce strážníka, k jeho zdravotní nezpůsobilosti by musela být zjištěna alespoň jedna ze skutečností vymezených přílohou č. 3 k vyhlášce o zdravotní způsobilosti. Obecně lze souhlasit se stěžovatelem v tom, že příloha č. 3 k vyhlášce o zdravotní způsobilosti obsahuje kategorizaci tělesných a duševních vad, nemocí a stavů, které vylučují zdravotní způsobilost. Nicméně není povinností lékaře, aby uváděl kategorii nemoci do lékařského posudku. Zákon o obecní policii ani vyhláška o zdravotní způsobilosti takovouto povinnost neukládá. Navíc lékařský posudek ze dne 4. 12. 2018 vycházel ze vzoru obsaženého v příloze č. 2 vyhlášky o zdravotní způsobilosti. Ani v něm není uvedena kolonka pro kategorizaci onemocnění. Lékař zaškrtnl důvod pracovního úrazu. Nadto se i s touto námitkou vypořádal městský soud v bodě [28] napadeného rozsudku.

[33] Stěžovatelem navrhovaný výklad k možnosti stanovení podmínky ve vztahu ke zdravotní způsobilosti Nejvyšší správní soud nepovažuje za důvodný. Pokud by lékař shledal stěžovatele zdravotně způsobilým k výkonu zaměstnání čekatele, strážníka s podmínkou (za předpokladu), že (...), označil by příslušnou možnost v lékařském posudku. V lékařském posudku ze dne 14. 12. 2018 však bylo zhodnoceno, že stěžovatel *pozbyl dlouhodobě zdravotní způsobilost k výkonu zaměstnání čekatele, strážníka*. Zjištění zdravotního stavu stěžovatele je na odborném lékařském posouzení, které nepřisluší hodnotit správním orgánům ani správním soudům. V předmětné věci nebylo klíčovou otázkou určení podmínky nebo předpokladu k závěru o zdravotní způsobilosti k výkonu zaměstnání čekatele nebo strážníka, a tak Nejvyšší správní soud neshledal důvod k výkladu této možnosti.

IV. Závěr a náklady řízení

[34] Z výše uvedeného vyplývá, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 poslední věta s. ř. s. zamítl.

[35] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému nevznikly náklady nad rámec úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. března 2023

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu